

умилъ, паднѣлъ като пораженъ на земѣтъ и разболѣлъ ся много злѣ; нѣ като ся посѣвзель, поискалъ студени водѣ да пійне, и щомъ пилъ, заболѣло го лоше сѣрдце, та подиръ два дни умрѣлъ на 15-ый Септемврія 1014 г.

Радомиръ.

П. Кой ся възцарилъ сега слѣдъ смъртъ-тъ на Самуила?

О. Когато умрѣлъ Самуилъ на Българскыя прѣстолъ възлѣзълъ сынъ му Гаврилъ-Радомиръ, който ся наричалъ още и Романъ, и царувалъ само единъ годинѣ.

П. Ами защо царувалъ толко малко Радомиръ, и кой ся възцарилъ подиръ него?

О. За него са приказва, че былъ побюнакъ и посиленъ отъ бащѣ си, нѣ не—и толкови разуменъ, като него, та му и неспорѣло. Туку-щомъ ся възцарилъ, той сполучилъ съ пратеныты, още когато былъ живъ баща му Самуилъ, войскы въ Солунъ, да надвие на тамошныя Гъркъ управитель, и да трыгне отъ тамъ все напредъ, щото былъ наближилъ долу и до Цариградъ. Отъ това гърцкый царъ Василій нѣ само ся люто разгѣвилъ, та нападнѣлъ много варварскы на Българѣ около Струмицѣ, придруженъ отъ славныя си войводѣ Теофилакта, когото пратилъ, та испогорилъ въ планинѣтъ сичкы ограды около града; ами ся и оплашилъ, когато ся научилъ, че Българити го были сприщили тамъ въ единъ клисурѣ, та му разбили войскыты, и него самого убили. За това той пратилъ пратеници, та подкупили Радомировыя братовчетѣ Ивана Владислава, за да го убие, а самичкъ потеглилъ да иде въ Загорѣ, дѣто завладѣлъ града Меленикъ (на прѣдѣлыты съ Тракиѣ), и подиръ малко врѣмя—и градоветы Прилѣпъ и Стипионъ (близо до Ихтиманъ); отъ тамъ